

Ellentétes az uniós joggal az olyan tagállami szabályozás, amely lehetővé teszi, hogy a szolgáltatás igénybevevőjét arra kötelezzék, hogy függessze fel a kifizetéseket és a valamely más tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtóra az első tagállam munkajogi szabályainak megsértése esetén esetlegesen kiszabható bírság megfizetésének biztosítása céljából biztosítékot nyújtson

E nemzeti intézkedések meghaladják a munkavállalók védelmére, valamint a – többek között szociális biztonsági – család elleni küzdelemre és a visszaélések megelőzésére irányuló célkitűzések megvalósításához szükséges mértéket

A Čepelnik, egy szlovéniai székhelyű társaság, M. Vavti részére építőipari szolgáltatásokat nyújtott 12 200 euró értékben. A szolgáltatásokat nyújtására kiküldött munkavállalók segítségével került sor egy M. Vavti tulajdonában álló, Ausztriában található házban. M. Vavti a Čepelniknek 7000 euró előleget fizetett.

2016-ban az osztrák pénzügyőrség ellenőrzést hajtott végre az építkezésen és megállapította, hogy a Čepelnik a munkaügyi szabályokat illetően két szabálysértést követett el. Ennek megállapítását követően a pénzügyőrség M. Vavtit a kifizetés felfüggesztésére kötelezte és az illetékes közigazgatási hatóságtól (Bezirkshauptmannschaft Völkermarkt, völkermarkti elsőfokú közigazgatási hatóság; a továbbiakban: BHM Völkermarkt) M. Vavtinak a Čepelnikre az ellenőrzés következtében induló eljárás keretében kiszabható bírságot fedező biztosíték nyújtására való kötelezését kérte. A pénzügyőrség azt kérte, hogy e biztosíték összegét a még fizetendő vállalkozói díj – azaz 5200 euró – összegben állapítsák meg. A BHM Völkermarkt helyt adott e kérelemnek és M. Vavti befizette az ezen összegnek megfelelő biztosítékot.

A Čepelnikkel szemben eljárást indítottak az állítólagos szabálysértések ügyében. 2016 októberében e szabálysértések miatt a Čepelnikre 1000, illetve 8000 eurós bírságot szabtak ki.

A Čepelnik, miután befejezte a munkát, M. Vavtinak 5000 euró összeget számlázott ki. Ez utóbbi megtagadta a követelt összeg kifizetését arra hivatkozva, hogy a BHM Völkermarktnak már 5200 eurós biztosítékot nyújtott. A Čepelnik ezt követően eljárást indított M. Vavtival szemben a még ki nem fizetett vállalkozói díj megfizetése érdekében.

A Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk (bleiburgi kerületi bíróság, Ausztria) azt kérdezi a Bíróságtól, hogy tiltja-e az uniós jog, hogy valamely tagállam a megrendelőt, aki ugyanezen tagállamban valamilyen munkát rendel meg, arra kötelezze, hogy függessze fel a kifizetéseket, vagy a még fizetendő összegnek megfelelő biztosítékot nyújtson, ha a kifizetés ilyen felfüggesztése és az ilyen biztosíték kizárólag az ezen munkákat elvégző, valamely másik tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtóra utólagosan egy külön eljárásban kiszabható bírság megfizetésének biztosítására szolgál.

A Bíróság mai ítéletében először is hangsúlyozza, hogy a szolgáltatási irányelv¹ nem alkalmazandó az olyan intézkedésekre, mint amilyeneket a szóban forgó osztrák szabályozás előír. Ugyanis ezen irányelv szövege pontosítja, hogy az nem alkalmazandó a

¹ A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.).

„munkajogra”, amelynek fogalmát tágan határozza meg. A Bíróság megjegyzi, hogy e rendelkezés nem tesz semmilyen különbséget egyrészt a munkajog anyagi jogi szabályai, másrészt az ezen anyagi jogi szabályok tiszteletben tartásának biztosítására irányuló intézkedésekkel kapcsolatos, valamint az e szabályok be nem tartása esetén kiszabott szankciók hatékonyságának biztosítását célzó szabályok között.

A Bíróság arra is rámutat, hogy az uniós jogalkotó ezen irányelvvel próbálta biztosítani az egyrészt a szolgáltatásnyújtók letelepedési szabadsága, valamint a szolgáltatások szabad mozgása előtti akadályok megszüntetésének célkitűzése, másrészt a közérdekű célok – többek között a munkajognak való megfelelés – magas szintű védelme biztosításának követelménye közötti egyensúly tiszteletben tartását. A Bíróság megállapítja, hogy az, hogy a nemzeti szabályozás a munkajog anyagi jogi szabályai és az ezen anyagi jogi szabályok be nem tartása esetén kiszabott szankciók hatékonyságának garantálását célzó szabályok tiszteletben tartásának biztosítására irányuló, visszatartó erejű intézkedéseket állapít meg, hozzájárul az olyan közérdekű cél magas szintű védelmének biztosításához, mint amilyennek a munkajognak való megfelelés szükségessége minősül.

E tényezőkre figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az irányelv szerinti „munkajogra” vonatkozó kivétel kiterjed az ilyen nemzeti szabályozásra.

A Bíróság, miután elvetette a szolgáltatási irányelv alkalmazását, megvizsgálja, hogy az olyan szabályozás, mint amilyenről szó van, megfelel-e a szolgáltatásnyújtás szabadságának.² E tekintetben a Bíróság emlékeztet arra, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának tekintendő minden olyan intézkedés, amely e szabadság gyakorlását tiltja, zavarja, vagy kevésbé vonzóvá teszi. A Bíróság megállapítja, hogy azon intézkedések, amelyek a megrendelőt arra kötelezik, hogy a nemzeti munkajogi jogszabályok értelmében elkövetett szabálysértés megalapozott gyanúja esetén felfüggeszse a szolgáltatásnyújtónak járó kifizetéseket és a még fizetendő vállalkozó díjnak megfelelő összegű biztosítékot nyújtson, egyrészt megfoszthatja a szolgáltatások igénybevevőjét attól a lehetőségtől, hogy ezen összeg egy részét a munkák hibás vagy késedelmes teljesítésének ellentételezése céljából visszatartsa, másrészt a szolgáltatásnyújtót megfoszthatja attól a jogtól, hogy a még fizetendő vállalkozói díj összegét követelje. Következésképpen ezen intézkedések a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását valósítják meg.

A Bíróság mindazonáltal emlékeztet arra, hogy az ilyen korlátozás megengedhető, ha nyomós közérdek indokolja azt, alkalmas az általa követett cél megvalósításának biztosítására, és ha nem lépi túl az annak megvalósításához szükséges mértéket.

A munkavállalók szociális védelmének, valamint a – különösen szociális biztonsági – csalás elleni küzdelem és a visszaélések megelőzésének célját illetően a Bíróság rámutat, hogy az alapügyben szereplő osztrák szabályozás által előírt intézkedések, amelyek a szolgáltatásnyújtóra a munkajogi jogszabályok megsértése esetén kiszabható szankciók hatékonyságának biztosítására irányulnak, alkalmasnak tekinthetők az ilyen célkitűzések megvalósításának biztosítására. Ezzel szemben az ilyen szabályozásnak az ezen célkitűzésekhez mért arányosságát illetően a Bíróság megjegyzi, hogy e szabályozás előírja annak lehetőségét, hogy ilyen intézkedéseket hozzanak, mielőtt a hatáskörrel rendelkező hatóság megállapítaná a nemzeti munkajogi szabályokkal kapcsolatos szabálysértést. Egyebekben e szabályozás nem írja elő, hogy az a szolgáltatásnyújtó, akivel szemben az ilyen szabálysértés megalapozott gyanúja fennáll, ezen intézkedések meghozatala előtt a vele szemben felhozott tényekkel kapcsolatban észrevételt tegyen. Végül, mivel azon biztosíték összegét, amelynek nyújtására az érintett szolgáltatások igénybevevője kötelezhető, a hatáskörrel rendelkező hatóságok anélkül határozhatják meg, hogy figyelembe vennék az építkezés során keletkező esetleges hibákat vagy a szolgáltatás nyújtója által a vállalkozási szerződés teljesítése során vétett egyéb kötelezettségszegéseket, ez az összeg – adott esetben jelentősen – meghaladhatja azon összeget, amelyet az érintett megrendelőnek a munka elvégzésekor rendszerint fizetnie kell.

² EUMSZ 56. cikk.

A Bíróság ez alapján megállapítja, hogy az olyan tagállami szabályozás, amely szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok az ebben a tagállamban letelepedett megrendelőt arra kötelezhetik, hogy függessze fel a valamely más tagállamban letelepedett szerződéses partnerének járó kifizetéseket, vagy akár arra is, hogy az első tagállam munkajogi szabályainak bizonyított megsértése esetén az e szerződéses partnerre esetlegesen kiszabható bírság megfizetésének biztosítása céljából a még fizetendő vállalkozói díjnak megfelelő összegű biztosítékot nyújtson, meghaladja a munkavállalók védelme, valamint a – különösen szociális biztonsági – csalás elleni küzdelem és a visszaélések megelőzésére vonatkozó célkitűzések megvalósításához szükséges mértéket.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499.

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106